

Prima instanță: Judecătoria Hîncești (sediul Ialoveni), (jud. A. Sandu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Danilov, I. Secieru, Iu. Cotruță)

ÎNCHEIERE

28 octombrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios
administrativ al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Coșnete Rita,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Coșnete Rita
împotriva Întovărășirii Pomicole ”Vertina-Prim” Coop cu privire la obligarea de a
nu crea impedimente în exercitarea dreptului de folosință a terenului, compensarea
cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 26 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care
a fost respins apelul declarat de către Coșnete Rita și menținută hotărârea din 02
aprilie 2019 a Judecătoriei Hîncești (sediul Ialoveni),

c o n s t a t ă :

La 23 martie 2018, Coșnete Rita s-a adresat cu o cerere de chemare în judecată
împotriva Întovărășirii Pomicole ”Vertina-Prim” Coop prin care a solicitat obligarea
de a nu crea impedimente în exercitarea dreptului de folosință a terenului și
compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, în anul 2005 a fost înscrisă în
calitate de membru al Întovărășirii Pomicole ”Vertina- Prim” Coop, achitând în acest
sens cotizația de membru.

Reclamanta deține lotul cu nr. XX cu titlu de proprietate privată începând cu
anul 2004, iar dat fiind faptul că lotul nr. XX era liber și alți membri nu doreau să
achite pentru lotul dat cotizația, în anul 2005, în urma adunării generale a
întovărășirii pomicole lotul nominalizat a fost repartizat reclamantei.

A menționat că a prelucrat lotul cu nr. XX timp de 13 ani, în anul 2005 a sădit
o livadă, motiv pentru care consideră în vigoare decizia adunării generale a
întovărășirii pomicole prin care i s-a atribuit lotul nr. XX.

În pofida acestui fapt, în anul 2017 a fost informată verbal de conducerea Întovărășirii Pomicole ”Vertina- Prim” Coop precum că terenul nominalizat a fost atribuit altui membru.

În vederea respectării procedurii prealabile de judecare a cauzei, la 31 ianuarie 2018, Coșnete Rita a expediat în adresa Întovărășirii Pomicole ”Vertina- Prim” Coop cererea prealabilă potrivit căreia a solicitat să nu-i fie create impedimente în folosirea lotului de teren cu nr. XX, în caz contrar se va adresa în judecată.

În instanța de judecată reclamanta a solicitat obligarea de a nu crea impedimente în exercitarea dreptului de folosință a terenului cu nr XX și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 02 aprilie 2019 a Judecătoriei Hâncești (sediul Ialoveni), acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 26 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de către Coșnete Rita și menținută hotărârea din 02 aprilie 2019 a Judecătoriei Hâncești (sediul Ialoveni).

Pentru a decide astfel instanțele ierarhic inferioare au reținut că, reclamanta Coșnete Rita pretinde în temeiul acțiunii depuse obligarea intimitei Întovărășirea Pomicolă ”Vertina-Prim” Coop de a nu crea impedimente în exercitarea dreptului de folosință a terenului cu nr.XX, în condițiile în care acest teren nu-i aparține, or potrivit prevederilor art. 374 din Codul civil, proprietarul este în drept să-și revendice bunurile aflate în posesiunea nelegitimă a altuia.

Instanțele au constatat că, urmare a cererii nr.25 din 16 martie 2008 la 11 mai 2008, fiica reclamantei, Coșnete Olga a fost primită în calitate de membru al Întovărășirii Pomicole ”Vertina-Prim” Coop, acesteia fiindu-i repartizat în folosință terenul cu nr.XX, fapt confirmat prin procesul verbal nr.1 din 11 mai 2008, însă de fapt ultima nu a intrat în posesia terenului, cotizațiile de membru și impozitele pentru acest lot de teren fiind achitate în numele fiicei de către Coșnete Rita.

La 26 martie 2017, Întovărășirea Pomicolă ”Vertina-Prim” Coop în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 629 din 13 noiembrie 1991 și prevederilor pct. 11 alin.(8) al Statutului Întovărășirii (anexa nr. 1) și cererii din 22 ianuarie 2017 depusă de Olga Bejenaru (Coșnete), a exclus-o pe Olga Bejenaru (Coșnete) din rândurile membrilor Întovărășirii Pomicole sus indicate, ulterior, acest lot de teren fiind dat în folosință lui Vitalie Bujoreanu.

Mai mult decât atât, instanțele au evidențiat că, deși hotărârile întovărășirii privind modul de administrare a terenului nr.XX puteau fi contestate, Coșnete Rita nu a uzat de acest drept, hotărârile rămânând a fi valabile, nefiind revocate de nimeni, produc în continuare efecte juridice, caz în care se instituie, potrivit legii, prezumția legalității și veridicității acestora.

La 29 mai 2020 (prin oficiul poștal), Coșnete Rita a declarat recurs împotriva deciziei din 26 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia cu remiterea cauzei la rejudecare.

În motivarea recursului a indicat că, instanța de apel la pronunțarea deciziei a interpretat eronat legea.

La 26 august 2020, Întovărășirea Pomicolă ”Vertina-Prim” Coop a depus o referință la recursul declarat de către Coșnete Rita, solicitând considerarea acestuia ca fiind inadmisibil.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs, referință, în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Coșnete Rita, inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea considerării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de Coșnete Rita nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ a recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurenteii cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare al recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurenței, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune considerarea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de către Coșnete Rita.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea considerării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Coșnete Rita.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru